

Anvendelsen af bestemte Roestammer til Roesaftproduktion, mener Mindretallet, at det er nødvendigt at begrænse Oparbejdningen af Saftroer til de under Ordningen værende Sukkerfabrikker, da disse alene har Midler til at kontrollere denne Forskrifts Overholdelse.

Sluttelig ønsker Mindretallet at udtale, at dansk Sukkerproduktion i de kommende Aar sandsynligvis vil komme ud for saa store Vanskeligheder, naar Konkurrencen fra Rørsukkeret atter sætter ind, at det maa betragtes som uomgængeligt, at det af Rigsdagen nedsatte permanente Sukkerudvalg tager hele denne Produktionsgren op til principiel Drøftelse, herunder ogsaa Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Sukkerproduktionen i Danmark.

Et *andet Mindretal* (Det konservative Folkeparti) kan ikke tiltræde et Flertals Forslag om, at Sukkerfabrikkers Aktiekapital ikke maa udvides uden Lovgivningsmagtens Samtykke. Mindretallet vil i Salen nærmere begrunde dette Standpunkt.

Et *tredie Mindretal* (Danmarks kommunistiske Parti) anser under de herskende Forhold en Bemyndigelseslov vedrørende Sukkerproduktion og -handel for en Nødvendighed og tiltræder derfor Lovforslagets Principper.

Mindretallet anser det for værende i Strid med Loven, at Ministeriet for Handel, Industri og Søfart i de senere Aar ikke blot har tolereret, men direkte godkendt, at den af de saakaldte Saftroer udvundne Sukkersaft og Raasukker sælges i fri Handel og uden om den almindelige Fordelingsordning. Man er opmærksom paa, at Afkogningen af Saftroerne utvivlsomt har forøget den til Raadighed staaende Sukkermængde en Del, om end ikke saa meget som de absolute Produktionstal for Saftsukkeret (i 1946 i alt 16000 t Raasukker og 6000 t Sukkersaft) synes at vise, idet en væsentlig Del af Saftroearrealerne vilde være blevet udnyttet til Dyrkning af Fabriksroer, hvis ikke Dyrkerne saa deres Fordel i at gaa over til Dyrkning af Saft-

roer. Mindretallet ønsker derfor ikke Afkogningen af Saftroer totalt standset, men anser det for nødvendigt af nationaløkonomiske Grunde at søge den begrænset, dels saaledes at kun de mest sukkerholdige Roer afkoges, dels saa urimeligt lange Roetransporter undgaas. Paa Grund af den ovenfor nævnte Praksis fra Ministeriets Side anser man det for nødvendigt i Loven udtrykkeligt at fastslaa, at ogsaa Sukkersaften og Saftsukkeret hører ind under den almindelige Sukkerrationering, hvorfor man stiller Ændringsforslag i saa Henseende. Det bemærkes, at Mindretallet intet har imod, at Saftsukkeret som hidtil kommer Industrien til gode, men for at undgaa Uretfærdigheder og Vilkaarlighed i Fordelingen samt komme de mange utvivlsomme Sortbørsforhold i hele denne Del af Sukkerproduktionen og -handelen til Livs bør Fordelingen ske i Henhold til de almindelige af Ministeriet fastsatte Regler.

Saa længe de midlertidige Sukkerordninger har bestaaet, synes det ingen Sinde undersøgt, hvad der vilde være en rimelig Roepris. Heller ikke ved Behandlingen af dette Aars Sukkerordning har en virkelig og saglig Undersøgelse af, hvad der vilde være den rigtige Roepris, været foretaget. Mindretallet maa derfor afstaa fra at stille særlige Forslag i saa Henseende, men vil modsætte sig Ændringsforslaget om en yderligere Forhøjelse af den Præmie, der blev indført i Fjor, og som allerede da maatte anses for urimelig og unødvendig.

Mindretallet anser det for nødvendigt, at der omgaaende træffes Foranstaltninger, som kan forbedre Arbejdsvilkaarene i Roemarkerne, hvor ikke blot Landarbejderne, men ogsaa ofte deres Børn, ja endog Spædbørn maa tilbringe de kolde og sludfulde Efteraarsdage under Optagningen. For at lette en hurtig Gennemførelse af saadanne sociale Foranstaltninger foreslaar man, at der af Sukkerfondens Midler stilles indtil 1 Mill. Kr. til Raadighed for dette Formaal, men man betonar, at Arbejdsgiverne maa være forpligtet til at bidrage med Beløb svarende til, hvad Statskassen i det enkelte Tilfælde stiller til Raadighed. Saa-